

I folketingets udvalg var der enighed om, at der burde udvises den største strenghed overfor spirituspåvirkede motorførere, hvorfor der stilledes ændringsforslag om at erstatte ordet „tilfredsstillende“ i § 16 med „fuldt tilfredsstillende“. Dette ændringsforslag vedtoges uden afstemning ved 2. behandling. Derimod var der ikke enighed om, hvorvidt man eventuelt burde gå over til *faste promillegrænser* ligesom i Sverige og Norge, hvilket et flertal i færdelsesudvalget havde indstillet til justitsministeren, der dog ikke havde fulgt indstillingen. Ministeren udtalte ved fremsættelsen, at han allerede af den grund, at der for tiden foregik fællesnordiske overvejelser og undersøgelser af spørgsmålet, ikke havde ment at kunne følge færdelsesudvalgets forslag, men i det hele taget fandt han det tvivlsomt, om man burde forlade den frie bevisbedømmelse. I folketingsudvalgets betænkning nævnes, at udvalget gennem justitsministeren havde modtaget indstilling angående fællesnordisk trafikalkohollovgivning, afgivet i februar 1955 af et fællesnordisk udvalg. Indstillingen gik ligesom færdelsesudvalgets udkast ud på i væsentligt omfang at knytte strafbarhedsbestemmelserne til en konstateret alkoholpromille i førerens blod ned til 0,60. I indstillingen redegjordes for forskellige afholdte forsøg med henblik på at efterprøve nøjagtigheden af de bestemmelser af blodalkoholpromillen, som foretages på de nordiske retsmedicinske institutter. Forsøgene havde i alle landene givet overensstemmende resultater. I overensstemmelse hermed stillede et *mindretal* i udvalget (Heising, Holmberg og Tholstrup) ændringsforslag til § 16 m. fl. paragraffer om indførelse af en fast promillegrænse på 0,60, mens et *flertal* (udvalgets øvrige medlemmer) og ministeren var enige om at „bevare den almindelige frie bevisbedømmelse, hvorunder blodpromillen faktisk spiller en vigtig og i mange tilfælde afgørende rolle“, bl. a. under hensyn til, „at videnskabelige undersøgelser, der er forelagt udvalget, har vist, at allerede ved en alkoholpromille i blodet på 0,30—0,40 indtræder en svækkelse af den menneskelige reaktionsevne, som er en afgørende faktor ved føring af motorkøretøj“. Mindretallets ændringsforslag til § 16 forkastedes med 115 stemmer mod 57; 1 medlem (Arnth Jensen) stemte ikke.

Et *mindretal* (Vagn Bro, From, Holmberg, A. C. Normann og Tholstrup) stillede ændringsforslag til § 16, stk. 4, om adgang for politiet til at lade embedslægerne udtage blod og urinprøve, hvis en læge (sygehuslæge) nægter at gøre dette. Et *flertal* (udvalgets øvrige medlemmer) og justitsministeren fandt det uheldigt at gennemføre en sådan bestemmelse, da spørgsmålet ikke giver anledning til vanskeligheder i praksis. Ændringsforslaget forkastedes ved 2. behandling med 115 stemmer mod 42; 2 medlemmer (Axel Ivan Pedersen og Jensen-Brobj) stemte ikke.

Et *mindretal* (Ninn-Hansen) udtalte i betænkningen uden at stille ændringsforslag en beklagelse over, at der ikke havde „kunnet vindes tilslutning til, at afgørelsen i disse sager træffes uden medvirken af